

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หากจะถามถึงคุณค่าหรือประโยชน์ของหนังสือ ผู้ที่อ่านหนังสือออกทุกคนย่อมอธิบายได้ทั้งในมุมกว้างและในแนวลึก บางคนอาจตอบว่าหนังสือให้ความรู้ ให้ข้อคิด คติธรรม ให้ความเพลิดเพลิน บางคนอาจตอบได้ลึกซึ้งว่า หนังสือคืออดีต คืออนาคต และหนังสือคือจิตใจคน ปฏิญาณสากลว่าด้วยการสร้างสังคมการอ่าน ประกาศ ณ กรุงลอนดอน ระหว่างการประชุมแห่งโลกว่าด้วยหนังสือ วันที่ 7-11 มิถุนายน 2525 (แมนมาส ชาลิต แปลจาก The London Declaration : Towards A Reading Society, อ้างถึงใน แมนมาส ชาลิต, 2530: 347) มีใจความสำคัญส่วนหนึ่งสรุปได้ว่า หนังสือช่วยเสริมพลังแห่งความปรารถนาสันติภาพขึ้นในใจคนได้

หนังสือจึงเป็นโลกของความรู้ขนาดใหญ่ในมือมนุษย์ทุกคน ที่สามารถพลิกหาแง่มุมที่ต้องการได้ง่ายดาย หนังสือเป็นประตูเปิดไปสู่ความสว่าง หากมนุษย์ต้องตกอยู่ในมยุรฉัตรและหาทางออกไม่ได้ หนังสือเป็นมหรสพหนานารส ให้คนเลือกเสพความบันเทิงได้ตามอัธยาศัย คุณค่าของหนังสือเป็นคุณค่าที่มนุษย์ทุกคนไม่เลือกชั้น วรณะ หรือสังคม สามารถเสาะหามาเป็นสมบัติของตนได้ ถ้าหากว่ามนุษย์จะมีทักษะสำคัญทักษะหนึ่ง นั่นคือ ทักษะการอ่าน

หากจะถามถึงคุณค่าของการอ่าน รุธ ทูซ (Ruth Tooze 1957: 11) กล่าวไว้สรุปได้ว่าการอ่าน เป็นกุญแจไขประตูแห่งความรู้ วิกา กงกะนันท์ (2520: 173) กล่าวไว้สรุปได้ว่าการอ่านคือการเดินทางท่องเที่ยว 3 แบบ คือ ท่องไปในอดีต ท่องไปในอนาคต และท่องไปในจิตใจคน อุทัย วรสุวรรณารักษ์ (2528: 7) กล่าวไว้สรุปได้ว่า เด็กและเยาวชนพบความสมหวังจากหนังสือที่อ่าน ดังนั้นการอ่านจึงเป็นความจำเป็นของชีวิตยุคปัจจุบันยิ่งกว่ายุคที่ผ่านมา เพราะความเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุ วิทยาการต่าง ๆ การติดตามความเปลี่ยนแปลงได้ทัน อย่างสะดวกและประหยัดก็โดยการอ่าน ผู้ที่ไม่อ่านจึงเปรียบเสมือนปิดประตูขังตัวเองอยู่ในโลกแคบขณะที่ภายนอกเต็มไปด้วยความรู้ความคิดอันหาเขตสุดมิได้

จึงเห็นได้ว่า คุณค่าของการอ่านนั้น เป็นได้ทั้งสิ่งที่ เป็นรูปธรรมและนามธรรม การอ่านจึง เป็น เครื่องมือพัฒนาคุณค่าของชีวิตมนุษย์

หากจะกล่าวถึงความจำเป็นของการอ่านต่อวัยรุ่น จะเห็นความสอดคล้องระหว่างความ จำเป็นในการอ่าน ความต้องการของวัยรุ่น และทิศทางการพัฒนาเยาวชนแห่งชาติได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ รัชฎวณ อินทรกำแหง (2517: 96) กล่าวว่า วัยรุ่นต้องการที่จะพัฒนาความเป็นอิสระ ทางอารมณ์จากผู้ใหญ่ ต้องการได้รับความสำเร็จจากประสบการณ์ตรง ต้องการแสวงหาปรัชญา ชีวิตที่แน่นอน ต้องการพัฒนาความซาบซึ้งในคุณค่าทางศิลปะ ความงดงาม ต้องการพักผ่อน และสนุกสนานบันเทิง และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2528: 67 - 98) ประกาศทิศทางการพัฒนาเยาวชนไทยไว้ว่า ประเทศชาติต้องการพัฒนาเยาวชนทั้ง ด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต ทั้งสติปัญญา ความสามารถ อาชีพ บุคลิกภาพ วัฒนธรรม และ จริยธรรม ซึ่งในโลกของหนังสือ การพัฒนาเยาวชนด้วยการอ่านนับเป็นการพัฒนาไปสู่ความต้องการ ของบุคคลทุกกลุ่ม ทั้งตัววัยรุ่นเอง และประเทศชาติ ดังที่ รัชฎวณ อินทรกำแหง (2517: 116) กล่าวว่า

. . . การแนะนำการอ่านให้เด็กโดยเฉพาะเยาวชนให้มีความเข้าใจ ในเรื่องของหนังสือ วิธีอ่านหนังสือ วิธีเลือกหนังสือให้ตรงความต้องการ ของตนเองในโอกาสต่าง ๆ วิธีสร้างวิจาร์ณญาณในการอ่าน จะช่วยให้ เด็กและเยาวชนสามารถใช้หนังสือให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตของตนไปจน ตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเพื่อสำเร็จอารมณ์ เพื่อความรอบรู้ เพื่อปรับปรุงอาชีพ หรือเพื่อจรรโลงใจ . . .

ในการศึกษาเล่าเรียนนั้นทักษะการอ่าน เป็นทักษะสำคัญที่สุด สำหรับการแสวงหาหรือ ทบทวนความรู้ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มองเห็นพัฒนาการได้ง่าย ครูและผู้ปกครองจึงมักให้ ความสนใจ ความก้าวหน้าในการเรียนอ่านของนักเรียนมากกว่าทักษะอื่น ๆ ทักษะการอ่าน เป็น ทักษะพื้นฐานของทักษะอื่น ๆ ดังที่ รูธ สแตรง คอนสแตนซ์ เอ็ม แมคคัลลัฟ และ อาเธอร์ อี แทรกสเลอร์ (Ruth Strang, Constance M. McCullough and Arthur E. Traxler 1967: 130) กล่าวว่า "ความสามารถในการอ่านของนักศึกษาจะส่งเสริมประสิทธิภาพในการ เขียน และการพูดในเวลาต่อมา" ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์ทรัพย์ (2523: 98) กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า

. . . ทักษะการอ่านเป็นทักษะสำคัญและ ใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ เพื่อความบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่าน และมีทักษะในการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูง ย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี . . .

นอกจากนี้ เอ็ดเวิร์ด แอล ธอร์นไดค์ (Edward L. Thorndike 1968: 487) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า "การอ่านเป็นกระบวนการของการคิด" การคิดเป็นกลไกของการพัฒนาและสร้างสรรค์ การให้การศึกษาแก่เด็กโดยไม่ฝึกการคิด เป็นการผลิตสรรพวิทยาการบุคคลที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประเทศชาติอย่างยิ่งยวด ประเทศจะเจริญก้าวหน้าได้ก็ต้องอาศัยประชากรที่มีคุณภาพ การอ่านเป็นพื้นฐานของการคิด นั่นคือ คิดด้วยความคิดของผู้อื่น แล้วจะมีช่องทางที่จะคิดด้วยความคิดของตนเอง

การอ่านและทักษะการอ่านมีความสำคัญดังที่กล่าวมา ด้วยเหตุนี้หลักสูตรวิชาภาษาไทย จึงกำหนดจุดมุ่งหมายที่เน้นทักษะการอ่านไว้หลายประการ กล่าวคือ จุดประสงค์วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีจุดประสงค์ที่เน้นทักษะการอ่านถึง 4 ข้อ จากจุดประสงค์ 7 ข้อ (กระทรวงศึกษาธิการ 2520: 9) ดังนี้

...

จุดประสงค์ข้อที่ 4 ให้ความรู้ใคร่รู้ใคร่เรียน หอใจที่จะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านและการฟัง

จุดประสงค์ข้อที่ 5 ให้สามารถคิดค้นปัญหาที่เกิดขึ้น จากประสบการณ์ที่ได้ฟังได้อ่าน โดยใช้วิจารณญาณ คือ พยายามขบปัญหาเหล่านั้น เมื่อเกิดปัญหามีความคิดแจ่มแจ้งขึ้นเป็นลำดับ และนำผลจากการคิดค้นที่ถูกต้องไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

จุดประสงค์ที่ 6 ให้สามารถพิจารณาหนังสือ งานเขียนงานประพันธ์ที่ได้อ่าน ให้แลเห็นทั้งส่วนดีและส่วนบกพร่อง

จุดประสงค์ข้อที่ 7 ให้เห็นคุณค่าของวรรณคดีและเห็นความสำคัญของงานประพันธ์ กับการใช้ภาษาไทยโดยมีรสนิยม ว่าเป็นสิ่งสำคัญในวัฒนธรรมของชาติ

ส่วนจุดประสงค์วิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น มีจุดประสงค์ที่เน้นทักษะการอ่านถึง 5 ข้อ จากจุดประสงค์ทั้งสิ้น 9 ข้อ (กระทรวงศึกษาธิการ 2523: 15) ดังนี้

จุดประสงค์ที่ 5 เพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงให้ผู้ฟังรับสารได้แจ่มแจ้ง สามารถอ่านหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจ ถูกต้อง รวดเร็ว มีรสนิยมนต์ดีในการเลือกอ่านหนังสือและมีนิสัยรักการอ่าน

จุดประสงค์ข้อที่ 6 เพื่อให้เข้าใจและสามารถวิเคราะห์เรื่องราวที่ได้ฟังได้อ่านจากบุคคลหรือจากสื่อมวลชน อันจะทำให้เกิดวิจารณ์อย่าง

จุดประสงค์ข้อที่ 7 เพื่อให้ประจักษ์ในคุณค่าของวรรณคดีตามควรแก่วัยและศักยภาพ สามารถอ่านและเข้าใจวรรณคดีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม และที่สร้างสรรค์ขึ้นในปัจจุบัน

จุดประสงค์ข้อที่ 8 เพื่อให้มีการใคร่รู้ใคร่เรียน สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ในโรงเรียนและต่อ ๆ ไป ทั้งในอาชีพและเพื่อประโยชน์สุขด้านอื่น ๆ

จุดประสงค์ที่ 9 เพื่อให้สามารถใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อ หรือในการค้นคว้าวิทยการต่าง ๆ ความความสนใจ

ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่จำเป็นยิ่งสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งจะต้องไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในการศึกษาระดับสูง หรือหากไม่ศึกษาค้นคว้าก็ต้องแสวงหาความรู้ด้านการประกอบอาชีพ แต่ปัญหาการสอนทักษะการอ่านปัจจุบันอยู่ที่เด็กไทยไม่รักการอ่านเท่าที่ควร จากงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ เดชาเลิศ (2528: 89) ซึ่งวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น สาเหตุที่เด็กไทยไม่มีนิสัยรักการอ่านนั้น สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531: 236 - 237) กล่าวว่า ส่วนหนึ่งเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เอื้อต่อการฝึกนิสัยรักการอ่าน เมื่อพิจารณาความหมายของการอ่านในแง่จิตวิทยา เฮนรี พี สมิธ และ อี.เอมรัลด์ วี. เดชานท์ (Henry P. Smith and Emerald V. Dechant 1977: 10 - 11) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัยกฎการเรียนรู้และการอ่านเป็นการตอบสนอง เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความสนใจ ดังนั้นเมื่อกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ไม่จูงใจ เด็กจึงไม่รักการอ่าน

ริตา ดันน์ (Rita Dunn 1972: 39) กล่าวว่า การศึกษาแผนใหม่จะประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ การจัดกิจกรรม ความสามารถเฉพาะตัวของนักเรียน และการใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบ งานวิจัยหลายเรื่องแสดงประสิทธิภาพของกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กล่าวคือ มณี มีประทุม (2531: ง) วิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แพทริเซีย โลเปอร์ วอร์ด (Patricia Loper Ward 1987: 2977A) ทำการวิจัยเปรียบเทียบการทำแบบฝึกทักษะ (Drill and Practice) โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) กับการสอนตามปกติที่มีต่อการรู้ศัพท์และทัศนคติต่อการสอนอ่านของนักเรียนเกรด 4, 5, 6 ผลการวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า นักเรียนที่เรียนจาก CAI จะมีทัศนคติทางบวกต่อการสอนอ่านมากกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ นอกจากนี้ แมรี ฟอนด์ ลิวโดส์ (Mary Fonte Livaudais 1986: 2217A) ซึ่งวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเกรด 7 - 12 ต่อกิจกรรมจูงใจการอ่าน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบกิจกรรมที่เร้าความสนใจอยู่รอบตัว

ดังนั้นในการเรียนการสอน ครูจะต้องจัดกิจกรรมประกอบเพื่อฝึกทักษะต่าง ๆ และการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ยังช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนด้วย การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านนั้น ความสำเร็จของการสอนมิใช่ความสำเร็จเฉพาะกาลแต่เป็นความสำเร็จตลอดไป หากว่าผู้สอนสามารถสร้างนิสัยรักการอ่านให้เกิดแก่เด็กได้หรืออย่างน้อยเปลี่ยนทัศนคติให้เด็กเห็นคุณค่าของการอ่านมากขึ้น เด็กจะได้ใช้ทักษะการอ่านเพื่อประโยชน์ตลอดชีวิตของเขา

เนื้อหาวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก ส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านนั้นมีความเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการฝึกทักษะการอ่านระดับสูง และสอดคล้องกับพัฒนาการทางสติปัญญาของนักเรียนวัยนี้ ซึ่งเป็นวัยที่ระดับสติปัญญาเจริญสูงสุด ความจำดี คิดได้ดี ทั้งรูปธรรมและนามธรรมจินตนาการกว้างขวาง ความคิดลึกซึ้งทัดเทียมผู้ใหญ่ (ปราวณี รามสูตร 2528: 43)

แนวคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูภาษาไทยคนหนึ่งเห็นว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อสร้างนิสัยรักการอ่าน ให้นักเรียนอ่านหนังสือเป็น เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งประโยชน์ต่อการศึกษาคือ ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ และประโยชน์ต่อชีวิตภายหน้า จึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องนี้โดยนำเสนอโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูภาษาไทยในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามความคิดเห็นของครูภาษาไทยสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6
2. เพื่อนำเสนอโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูภาษาไทย และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 6
2. ศึกษาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 6 ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้
 - 2.1 ด้านความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
 - 2.2 ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
 - 2.3 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียน
 - 2.4 ด้านการประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
 - 2.5 ด้านปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทั้งในและนอกชั้นเรียน
 - 2.6 ด้านประโยชน์ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทั้งในและนอกชั้นเรียน
 - 2.7 ด้านปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการนำเสนอโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ผู้วิจัยนำเสนอโครงการในกิจกรรมที่ครูและนักเรียน เห็นตรงกันว่ามีประโยชน์มาก และมีค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความคิดเห็นของทั้งครูและนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมตั้งแต่ 3 ขึ้นไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การนำเสนอโครงการ หมายถึง การแสดงแนวทางในการจัดและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งประกอบไปด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการสอน การประเมินผล แนวทางในการจัดกิจกรรม และผลที่คาดว่าจะได้รับ

2. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูและนักเรียนจัดขึ้นทั้งในและนอกชั้นเรียน กิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจ กิจกรรมส่งเสริมการอ่านออกเสียง กิจกรรมส่งเสริมการอ่านทำนองเสนาะ กิจกรรมส่งเสริมการพิจารณาหนังสือ กิจกรรมส่งเสริมการแสวงหาความรู้จากการอ่าน กิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ได้แก่ กิจกรรมประเภทประกวดแข่งขัน กิจกรรมประเภทนิทรรศการและการจัดป้ายนิเทศ กิจกรรมประเภทการแสดงและรายการบนเวที และกิจกรรมประเภทโครงการ กิจกรรมเหล่านี้จัดขึ้นเพื่อกระตุ้น ชักจูง เปิดโอกาส และแนะแนวทางการอ่านให้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือ

3. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2532

4. ครูภาษาไทย หมายถึง ผู้ที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2532

5. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 6

6. เขตการศึกษา 6 หมายถึง อาณาเขตที่รวมหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินการศึกษา ซึ่งแบ่งตามสภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี สระบุรี ชัยนาท อุทัยธานี อ่างทอง และพระนครศรีอยุธยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบสภาพการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๕
2. เป็นแนวทางแก่ครูภาษาไทยในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านได้อย่างเหมาะสม
3. กระตุ้นให้ครู เห็นความสำคัญของการส่งเสริมการอ่าน
4. เป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้าวิจัย เรื่องการอ่านต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย